

ת"פ 21273/03/24 - רחוב השומר 111 בני-ברק בע"מ נגד דניאל דבר

בית משפט השלום באשקלון

תפ"ם 24-03-2023 רחוב השומר 111 בני-ברק בע"מ נ' דבר

לפני כבוד השופט אורית סלהוב (חדר)
התובעת
רחוב השומר 111 בני-ברק בע"מ
נגד
דניאל דבר
הנתבע
ההחלטה

פסקין בתביעה לפינוי מושכר והנתבע מעלה בגיןה טענה לחוסר סמכות מקומית.

טענה זו הועלתה כבר בכתב ההגנה שהוגש ביום 8.4.24 ובהמשך - בבקשת שהגיש הנתבע ביום 13.5.24 לאחר קביעתו של דיון בתובענה ליום 29.5.24.

ההחלטה מיום 25.4.24 בדבר קביעת הדיון ניתנה לאחר שב"כ התובעת הודיע כי המו"מ שהתנהל בין הצדדים, ושלצורך ניהולו נתבקשה שהיא מסיימת, כשל.

בחינת טענות הצדדים בסוגיית הסמכות המקומית תלמדנו כי התובעת מאשרת לעשה כי היה מקום להגיש תביעה זו במחוז שיפוט ת"א מעשה שהמושכר, מושא התביעה, מצוי בבני ברק. הגשת התביעה במחוז זה מקורה בטעות לשיטתה, אלא שהיא מבקשת להוציא ברורה בבית משפט זה נוכחות חלוף הזמן, השתאות הנתבע בבקשתו וטיבה של התביעה המחייב ברור מהיר.

הנתבע מתנגד ומציין כי הוא מצדדיו העלה את טענת הסמכות בהזדמנות הראשונה, קרי - בכתב הגנתו וכי מקום עבודתו הוא במושכר שבبني ברק.

לאחר בחינת טענות הצדדים, מוצאת אני כי יש להיענות לבקשתו:

תקנה 7(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט - 2018 קובעת כי "תובענה תוגש לבית המשפט המצוין במחוז שיפוט של מקום מגורי או מקום עסקו של הנתבע או במקום המעשה או המחדל שבעלו תובעים ואם הייתה התובענה במרקען תוגש לבית המשפט שבמחוז שיפוטו הם מצויים; אם קיים הסכם בין בעלי הדין על מקום השיפוט, תוגש התובענה לבית המשפט שעלו הוסכם".

ע"פ פסיקה ק"י מת וcmbואר בה, תביעה לפינוי מושכר מהויה "תובענה במרקען" כמשמעותה בתקנה 7(א) לתקנות

בנהן"ל. [ראה תפ"מ (כפר סבא) 39108-05-22 **מלון עדן טבריה בע"מ נ' ציפורי אירוח ואיירועים בע"מ** (7.7.22); תפ"מ (הרצל') 11945-01-23 **אורה גן בר נ' מאיר לביא** (8.2.23) והפסקה אליה מפנים החלטות אלה].

משמעות - הסמכות המקומית נתונה למחו"ז שיפוט תל אביב, כך שטענתו הנتابע ובקשתו בדיון יסודה.

איןני סבורה כי נסיבות העניין מצדיקות לשולח מהנתבע את זכותו למיושם כללי הסמכות המקומית. הנتابע עורר טענות באפשרנות הראשונה ולא ניתן לייחס לו סחבת כלשהו וחוסר תום לב בניהול ההליך שבעתים תישלל טענות הדינונית. השהיית ההליך לשם ניהול משא ומתן נעשתה על דעת התובע עצמו ובתקופת החגים ובית המשפט העיר לגבי הקשי הכרוך בכך (ראה החלטה מיום 25.4.24). ראוי להוסיף ולהעיר כי ענין לנו בהליך המתנהל על רקע מחלוקת לגבי מועד סיום השכירות המוסכם (שעה שראשתה בשנת 2017 ע"פ הנטען) ולא על רקע אי תשלום דמי השכירות.

לאור האמור ובאי נתונה סמכות מקומית לבית משפט זה, מורה אני על העברת התובענה לבית המשפט המוסכם, והוא **בית משפט השלום במחו"ז תל אביב.**

בהתאם לנוהג, **תועבר ההחלטה לעיון כב' נשיא בתי משפט השלום במחו"ז ת"א** לשם ניתובה של התובענה למי מבטי המשפט שבמחוז.

לאור קבלת הבקשה, תישא התובענית בהוצאות ברורה לטובת הנتابע בסך של 600 שקלים.

הדין שנקבע ליום 29.5.24 **מבוטל.**

בاهינתן טיב התובענה נדרש המזוכירות לטפל בההחלטה בדחיפות.

ניתנה היום, י"א איר תשפ"ד, 19 Mai 2024, בהעדר הצדדים.